

Handelingen – hoofdstuk 5

*Vertaling Bible Commentary van Andrew Wommack
Wiebrig Calderhead, 2008*

(Om in Word naar een eindnoot te springen: plaats de cursor bij de eindnootverwijzing, kies Beeld (menubalk) – voetnoten. Om terug te gaan naar de tekst: zet de cursor vlak voor de eindnoot, klik rechts, kies "Ga naar eindnoot")

Handelingen 5

1 En een zeker man, met name Ananias, met zijn vrouw Saffira, verkocht een eigendom,

Opmerking 1 bij Handelingen 5:1:

Dit is de enige keer dat Ananias en zijn vrouw Saffira in de Schrift genoemd worden. We kunnen aannemen dat zij Joden waren die in Jeruzalem of omgeving woonden.

2 hield iets van de opbrengst achter, met medeweten van zijn vrouw, en bracht een zeker deel en legde het aan de voeten der apostelen.

3 Maar Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld om de heilige Geest te bedriegen en iets achter te houden van de opbrengst van het stuk land?

Opmerking 2 bij Handelingen 5:3: In de Schrift wordt niet vermeld dat Petrus op een natuurlijke manier op de hoogte was gekomen van het bedrog van Ananias en Saffira. Het is daarom waarschijnlijk dat hij het wist door de bovennatuurlijke gaven om met kennis te spreken en het onderscheiden van de geesten die door Petrus werkzaam waren (1 Kor. 12:8-10).¹

4 Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en was, na de verkoop, de opbrengst niet te uwer beschikking? Hoe kon u aan deze daad in uw hart plaats geven? Gij hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.

Opmerking 3 bij Handelingen 5:4: De zonde van Ananias en Saffira was niet dat zij een gedeelte van het geld van de verkoop van hun land voor zichzelf hielden. Voor de gelovigen was het geheel op vrijwillige basis om alles gemeenschappelijk te hebben (zie opmerking 5 bij Hand. 2:44).² Dat is wat Petrus hier zegt. De zonde van Ananias en Saffira was dat ze samen overeenkwamen over de verkoopprijs te liegen zodat het zou lijken alsof ze alles gegeven hadden, terwijl dat niet zo was. We kunnen slechts gissen naar de reden waarom ze dit deden.

Het is mogelijk dat ze een gelegenheid zagen om een voordeel op de anderen te behalen. Ze konden hebben geredeneerd dat als ze een symbolisch gebaar maakten ze deel uit konden maken van het gemeenschappelijke systeem. Ze hadden er hun voordeel mee kunnen doen en toch nog hun geld kunnen behouden. Hun bedrog en onbetrouwbaarheid om voordeel te behalen op de pure

onbaatzuchtige liefde van anderen was de zonde waarmee ze zichzelf zo'n snel oordeel van God op de hals haalden.

Opmerking 4 bij Handelingen 5:4: Dit is een van de duidelijkste verwijzingen in de Schrift dat de Heilige Geest God is. In vers 3 zei Petrus dat Ananias had gelogen tegen de Heilige Geest en in dit vers zegt hij vervolgens dat Ananias niet tegen mensen had gelogen, maar tegen God. Hij wisselt de namen God en Heilige Geest dus onderling uit (zie opmerking 2 bij Marcus 1:10)³.

5 En bij het horen van deze woorden viel Ananias neder en blies de adem uit. En een grote vrees kwam over allen, die het hoorden.

Opmerking 5 bij Handelingen 5:5: Er is veel discussie geweest over dit verslag van Ananias en Saffira. Was het werkelijk God die hen neersloeg of stierven ze gewoon aan een hartstilstand toen ze ontdekten dat ze betrapt waren? Als God hen had gedood, hoe kun je dit dan rijmen met het feit dat God in Zijn nieuwe verbond Zijn kinderen niet meer straft (zie opmerking 8 bij Joh. 5:14⁴ en opmerking 8 bij Joh. 12:31⁵). Waren zij wedergeboren gelovigen of waren zij het onkruid waar Jezus van sprak in Matt. 13:24-20, 36-43⁶?

Ten eerste kunnen we er zonder meer van uitgaan dat dit een rechtstreeks oordeel van God was. Ze stierven niet door natuurlijke oorzaken. Men zou kunnen denken dat ze uit angst stierven als je alleen naar de dood van Ananias kijkt, maar toen Saffira binnenkwam, sprak Petrus het oordeel van God over haar uit. Uit de reactie van iedereen die dit hoorde is ook op te maken dat dit een rechtstreekse daad van God was. Het gevolg was dat er een grote vrees over hen kwam.

Hoe kunnen we vervolgens in overeenstemming brengen dat God een dergelijke straf op Zijn eigen kinderen legde voor wie al voor de zonden betaald was? Niemand spreekt tegen dat God zich bezighoudt met zonde in het leven van de gelovigen (Hebr. 12:5-8)⁷, maar Zijn tuchtiging is altijd corrigerend en niet als straf bedoeld. Dus wat gebeurde er hier?

Het is mogelijk dat Ananias en Saffira niet werkelijk wedergeboren waren. Jezus vertelde in de gelijkenis van het onkruid tussen het graan, dat sommige kinderen van de boze zich temidden van Zijn werkelijke gelovigen bevinden (zie opmerking 1 bij Matt. 13:37⁸). Als dat het geval was, dan zou de toorn van God die op Ananias en Saffira viel niet anders zijn dan de voorbeelden in het Oude Testament waar God strafte. Ze hadden geen verbond met God, dus God was volkomen rechtvaardig om hen te veroordelen.

Het is ook mogelijk dat Ananias en Saffira werkelijke gelovigen waren geweest die hun geloof hadden verworpen. In de eerste eeuw leefde de gemeente in een openbaring van Jezus waar het voor een ongelovige erg moeilijk zou zijn geweest om niet opgemerkt te worden. Bovendien verklaarde Lucas herhaaldelijk dat alle gelovigen één van hart en ziel waren (Hand. 2:46; 4:24, 32)⁹. Als je daarbij ook in aanmerking neemt dat er een intense vervolging was tegen de gelovigen, dan zou dit ertoe kunnen leiden om te geloven dat Ananias en zijn vrouw deel uitmaakten van de gemeente.

Als Ananias en Saffira wedergeboren gelovigen waren en ze wegens hebzucht hun redding verwierpen, zou hen dat uit het nieuwe verbond hebben gesloten en hen kandidaten hebben gemaakt voor de toern van God (zie opmerking 4 bij Joh. 3:36)¹⁰.

Veel mensen vinden het moeilijk te geloven dat God een gelovige verantwoordelijk zou houden voor hebzucht en bedrog. Er zijn tenslotte tegenwoordig veel Christenen die liegen en bedriegen en we zien niet dat zij dood neervallen.

Hebreeën 6:4-6 laat zien dat alleen volwassen Christenen in staat zijn om hun redding te verwerpen. De meeste Christenen van tegenwoordig zijn niet volwassen en daarom gaat God voorbij aan hun godslasteringen, zoals Hij ook deed toen Saulus de apostel Paulus werd (zie opmerking 1 bij Matt. 12:31)¹¹. Ananias en Saffira hoorden echter bij de vroege gemeente die zodanig in de openbaring van Jezus en Zijn liefde wandelde zoals mogelijk geen enkele groep ooit heeft gedaan. Ze hadden veel ervaren en moesten daarom over veel verantwoording afleggen (zie opmerking 5 bij Lucas 12:48)¹².

6 En de jonge mannen stonden op en legden hem af, en zij droegen hem uit en begroeven hem.

7 En het geschiedde na verloop van ongeveer drie uur, dat zijn vrouw binnenkwam, onkundig van wat er gebeurd was.

8 En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt gij het stuk land voor zoveel verkocht? En zij zei: Ja, voor zoveel.

9 En Petrus zei tot haar: Hoe hebt gij kunnen overeenkomen om de Geest des Heren te verzoeken? Zie, de voeten van hen, die uw man hebben begraven, zijn aan de deur en zij zullen ook u uitdragen.

10 En zij viel terstond neder voor zijn voeten en blies de adem uit; en de jonge mannen kwamen binnen en vonden haar dood en zij droegen haar uit en begroeven haar bij haar man.

11 En een grote vrees kwam over de gehele gemeente en over allen, die dit hoorden.

12 En door de handen der apostelen geschiedden vele tekenen en wonderen onder het volk; en zij waren allen eendrachtig bijeen in de zuilengang van Salomo.

Opmerking 1 bij Handelingen 5:12: Dit was het antwoord van God op het gebed van de discipelen in Handelingen 4:30¹³.

13 Doch van de anderen durfde niemand zich bij hen aansluiten, maar het volk stelde hen hoog.

14 En des te meer werden er toegevoegd, die de Here geloofden, tal van mannen zowel als vrouwen,

Opmerking 2 bij Handelingen 5:14:

Het was niet alleen de leer van de vroege kerk waardoor een menigte van mensen tot Jezus kwam. Ze waren eenparig (zie opmerking 3 bij Joh. 13:35)¹⁴ en de kracht van de Heilige Geest was door tekenen en wonderen actief zichtbaar in hun leven (zie opmerkingen 17-10 bij Joh. 14:12)¹⁵. Als wij door ons leven de

kracht van Gods Woord zichtbaar maken, dan zullen talloze mensen ook tot de Heer komen (zie opmerking 4 bij Handelingen 4:30)¹⁶.

15 zo zelfs, dat men de zieken op straat droeg en op bedden en matrassen legde, opdat, wanneer Petrus voorbijkwam, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou vallen.

Opmerking 3 bij Handelingen 5:15: Dit is een groot wonder waarvan nergens in de Schrift wordt vermeld dat iemand anders het ook doet. Er was echter geen kracht in de schaduw zelf. De kracht was in Jezus en kwam vrij door het geloof van deze mensen en Petrus.

Geloof kan op verschillende fysieke manieren worden geactiveerd en vrijgegeven (voorbeelden: een staf – Ex. 4:17; een stuk hout – Ex. 15:25; een koperen slang – Num. 21:9; zout – 2 Kon. 2:19-22; meel – 2 Kon. 4:41; een stok – 2 Kon. 6:4-7; een vijgenkoek – 2 Kon. 20:7¹⁷; kleding – Marc. 5:28-20, 34; slijk – Joh. 9:6-7; zweetdoeken en gordeldoeken – Hand. 19:11-12)¹⁸. Als de aandacht van iemand echter gaat van God naar het middel dat wordt gebruikt, dan wordt dat afgoderij (vgl. het voorbeeld van de koperen slang van Mozes in Num. 21:9 met 2 Kon. 18:4)¹⁹.

16 En ook de menigte uit de steden rondom Jeruzalem stroomde toe en bracht zieken en door onreine geesten gekwelden mede. En zij werden allen genezen.

Opmerking 4 bij Handelingen 5:16: Merk op hoe deze apostelen iedereen net zo genazen als Jezus had gedaan. Deze wonderbaarlijke kracht was niet alleen beperkt tot Jezus of deze apostelen. Het is beschikbaar voor alle gelovigen van deze tijd (zie opmerking 10 bij Marc. 16:17)²⁰.

17 Maar de hogepriester stond op en allen, die met hem waren – de zogenaamde partij van de Sadduceeën – en zij werden vervuld met naijver,

Opmerking 1 bij Handelingen 5:17: Het Griekse woord dat hier met "naijver" wordt vertaald, is "zelos". Dit woord wordt 18 keer in het Nieuwe Testament gebruikt en wordt vertaald als naijver (6 keer), naijverig (1 keer), ijver (5 keer), ijveren (1 keer), nijd (3 keer), afgunst (1 keer) en moeite (1 keer)²¹. Dit is een ander woord dan het Griekse woord dat in het Nieuwe Testament ook met "naijver" wordt vertaald, maar waar het betekent dat het "verdriet veroorzaakt, niet omdat iemand anders het heeft, maar omdat men het zelf niet heeft en probeert zo'n gebrek in zichzelf aan te vullen"²². Deze naijver van de Sadduceeën had daarom zijn basis in afgunst of jaloezie.

In Spreuken 13:10 staat: "Door overmoed ontstaat slechts twist"²³. Zelfgerichtheid is altijd de wortel van iedere twist en vervolging. Deze Sadduceeën waren jaloers op de aanhang die de apostelen kregen. Zij wilden die erkenning en de roem omdat ze de geestelijke leiders van Israël waren, en die positie werd bedreigd. Ze konden niet wedijveren met de geestelijke kracht van de apostelen en daarom namen ze hun toevlucht tot fysiek machtsvertoon.

Als je er op deze manier naar kijkt is vervolging eigenlijk een compliment van onze vervolgers. We zouden ons moeten verheugen dat wij het waard zijn om ter wille van Zijn naam smadelijk behandeld te worden (Hand. 5:41).

18 en zij sloegen de handen aan de apostelen en zetten hen in het huis van bewaring.

19 Maar een engel des Heren opende des nachts de deuren van de gevangenis en leidde hen naar buiten en zei:

Opmerking 2 bij Handelingen 5:19: Het is interessant dat de engel de apostelen in de nacht bevrijdde. Het had op klaarlichte dag kunnen gebeuren zodat iedereen het kon zien, maar dat was niet het geval. Het komt overeen met zoveel andere wonderbaarlijke gebeurtenissen in de Bijbel (zie opmerking 1 bij Marcus 16:9)²⁴. De Heer verricht genoeg wonderen, zodat niemand een excuus heeft om Hem te verwerpen, maar als Hij zich met ons bemoeit is het meestal op zo'n manier dat alleen diegenen die al geloven het opmerken. Het is geloof wat de Heer behaagt (Heb. 11:6), niet wat wij aanschouwen (2 Kor. 5:7)²⁵.

Opmerking 3 bij Handelingen 5:19: Dit is de eerste keer in de Schrift dat iemand op wonderbaarlijke wijze door een engel uit de gevangenis wordt bevrijd. Jozef en Jeremia waren gevangen zonder dat de Heer hen op een wonderbaarlijke manier bevrijdde. In plaats daarvan werden ze gerehabiliteerd en ontslagen.

Verderop in het boek Handelingen (Hand. 12:1-19) wordt Petrus op een soortgelijke manier bevrijd. De apostel Paulus bracht echter jaren in de gevangenis door (Hand. 21:28). Zoals Paulus later in Filippenzen 1:12-14²⁶ uitlegt, gaf zijn gevangenschap hem een gratis reis naar Rome om voor de keizer zelf te getuigen.

20 Gaat heen, gaat in de tempel staan en spreekt tot het volk al deze woorden des levens.

21 En zij gaven daaraan gehoor en gingen tegen de ochtend de tempel binnen en leerden. Toen nu de hogepriester was aangekomen en die met hem waren, riepen zij de Raad bijeen, de gehele vergadering van de oudsten der kinderen Israëls, en zij zonden dienaars naar de kerker om hen te laten voorkomen.

Opmerking 4 bij Handelingen 5:21: Het feit dat ze 's morgens vroeg de tempel binnengingen zou erop kunnen wijzen dat ze erop waren gebrand om het evangelie van Jezus Christus weer te verkondigen. Ze waren in het geheel niet afgeschrikt door de bedreigingen van de hogepriester. Dit is het karakter van de ware gelovige voor wie Jezus waarlijk de Heer is. "En zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood" (Openb. 12:11b).

22 Doch de dienaars, daar aangekomen, vonden hen niet in de gevangenis. En zij keerden terug en brachten het bericht mede:

23 Wij vonden wèl de kerker zeer zorgvuldig gesloten en de wachters voor de deuren op hun post, maar, toen wij hem openden, vonden wij er niemand in.

24 Toen nu de hoofdman van de tempel en de overpriesters deze woorden hoorden, waren zij erover in verlegenheid, wat daarvan komen zou.

Opmerking 5 bij Handelingen 5:24: Deze overpriesters waren bang dat de mensen zouden verkondigen dat het nieuws van de ontsnapping van de apostelen wonderbaarlijk was, waardoor de zaak van Christus vooruitgeholpen zou worden in plaats van dat het zou afschrikken, wat zij hadden geprobeerd. Ze werden weer verteerd door vleeselijk belang. Het juiste wat ze hadden moeten doen was tot inkeer te komen en zich aan te sluiten bij de christenen, maar ze waren er te trots voor om dat te doen (zie opmerking 1 bij vers 17).

25 Maar er kwam iemand tot hen met het bericht: Zie, de mannen, die gij hebt gevangengezet, staan in de tempel en zij leren het volk.

26 Toen ging de hoofdman met zijn dienaren erheen en nam hen mede, maar niet met geweld, want zij waren bevreesd, dat het volk hen stenigen zou;

27 en toen zij hen gebracht hadden, leidden zij hen voor de Raad. En de hogepriester ondervroeg hen, zeggende:

28 Wij hebben u nadrukkelijk verboden in deze naam te leren; en zie, gij hebt Jeruzalem vervuld met uw leer en gij wilt het bloed van deze mens op ons doen neerkomen.

Opmerking 6 bij Handelingen 5:28: Zonder het te weten gaven deze overpriesters de apostelen eigenlijk een enorm compliment. Het was een grote prestatie om Jeruzalem met het evangelie van de Heer Jezus Christus te vervullen. Ze hadden het echter verkeerd in hun verklaring dat het motief van de apostelen was om hen vanwege het bloed van Jezus in de ogen van de mensen schuldig te maken. De apostelen vertelden alleen maar de waarheid, zodat de mensen tot geloof konden komen. Ze waren niet tegen de religieuze leiders.

De schuldige partij denkt altijd dat iedereen erop uit is om hun zonde te ontmaskeren en schiet in de verdediging. Als je een steen in een troep honden gooit, dan is de hond die het hardste blaft de hond die geraakt is. Op dezelfde manier zijn degenen die het luidste klagen over de verkondiging van Jezus zij die door de boodschap worden veroordeeld. Hun heftige tegenstand is eigenlijk een teken dat de boodschap is overgekomen.

29 Maar Petrus en de apostelen antwoordden en zeiden: Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen.

Opmerking 7 bij Handelingen 5:29: Dit is een geweldige les over onderwerping. Petrus is degene die door de Heer werd geïnspireerd om in 1 Petrus 2:13 te schrijven: "Onderwerpt u aan alle menselijke instellingen, om des Heren wil", en toch zien we hier dat hij niet gehoorzaamt aan degenen die gezag over hem hebben. Wat is er hier aan de hand? Waren de handelingen van Petrus verkeerd?

De sleutel om dit te begrijpen is om in te zien dat "onderwerping" en "gehoorzaamheid" niet hetzelfde zijn. Gehoorzamen betekent "een bevel, opdracht of voorschrift uitvoeren of vervullen" terwijl onderwerpen betekent "zich neerleggen bij of zich overgeven aan de wil of het gezag van een ander". Je kunt aan iemand onderworpen zijn zonder hem te gehoorzamen, net zoals je iemand kunt gehoorzamen zonder dat je aan hem onderworpen bent.

In het leger heeft een ondergeschikte officier niet het gezag om uit zichzelf bevelen uit te vaardigen die de bevelvoerende officier tegenspreken. Je kunt ongehoorzaam zijn aan een bevel van een officier die boven je staat als je er zeker van bent dat zijn bevel direct strijdig is met dat van zijn superieuren. Als de houding waarin je weigert een onrechtmatig bevel van een officier op te volgen echter rebellerend is, kan dit je in moeilijkheden brengen, zelfs als je handelingen juist waren.

Evenzo wil God niet dat wij enige wet, regelgeving of mens zouden gehoorzamen als het tegenstrijdig zou zijn aan Zijn wetten, maar Hij wil niet dat wij dit op een rebellerende manier doen. We zouden moeten handelen zoals deze apostelen deden. Ze gehoorzaamden het bevel van de overpriesters niet omdat het strijdig was met Gods bevel, maar ze onderwierpen zich aan hun gezag. Als straf werden ze geslagen (vers 40), maar toch kwamen ze niet in opstand en bekritiseerden de overpriesters niet die hen geslagen hadden. Hun houding was onderdanig, zelfs terwijl ze gehoorzaamden aan de hogere wet van God (zie opmerking 3 bij Hand. 4:19)²⁷.

30 De God onzer vaders heeft Jezus opgewekt, die gij hebt gehangen aan een hout en omgebracht;

31 Hem heeft God door zijn rechterhand verhoogd, tot een Leidsman en Heiland om Israël bekering en vergeving van zonden te schenken.

32 En wij zijn getuigen van deze dingen en ook de heilige Geest, die God hun gegeven heeft, die Hem gehoorzaam zijn.

33 Toen zij dit hoorden, ontstaken zij in woede en wilden hen ter dood laten brengen.

34 Maar een zeker Farizeeër in de Raad, genaamd Gamaliël, een wetgeleerde, in ere bij het gehele volk, stond op en verzocht de mensen een ogenblik buiten te doen staan,

Opmerking 1 bij Handelingen 5:34: Deze Gamaliël wordt twee keer in de Schrift genoemd (hier en in Handelingen 22:3). Uit deze vermeldingen kunnen we opmaken dat Gamaliël een zeer gerespecteerde wetgeleerde in Jeruzalem was. Het advies van Gamaliël aan de Joodse leiders om de Christenen geen tegenstand te bieden werd later doorkruist door zijn bekendste leerling, Saulus, die na zijn bekering de apostel Paulus werd.

35 en hij zei tot hen: Mannen van Israël, overweegt wel, wat gij met deze mensen zult doen!

36 Want vóór deze dagen stond Teudas op, die beweerde, dat hij iets was, en een aantal van ongeveer vierhonderd man sloot zich bij hem aan; maar hij werd gedood en zijn gehele aanhang viel uiteen en verliep.

37 Na hem stond Judas de Galileeër op, in de dagen der inschrijving, en kreeg vele afvalligen op zijn hand, maar ook deze is omgekomen en zijn gehele aanhang is uiteengeslagen.

38 En nu zeg ik u: Laat u niet in met deze mensen en laat hen geworden; want indien dit streven of dit werk uit mensen is, zal het vernietigd worden,

39 maar indien het uit God is, zult gij hen niet kunnen vernietigen; het mocht eens blijken, dat gij tegen God strijdt. En zij lieten zich door hem gezeggen,

Opmerking 2 bij Handelingen 5:39: Dit advies van Gamaliël was in dit geval juist en het werkte zeer beslist in het voordeel van de apostelen, maar het is niet een waarheid die je in alle situaties kunt toepassen.

Ten eerste is het niet zo dat ieder doel dat niet van God is mislukt. Uiteindelijk zal alles wat niet van God is bij Zijn komst afgedaan worden, maar tot die tijd gedijen veel goddeloze zaken. In directe tegenstelling tot het advies van Gamaliël gaf de Heer bevelen aan zijn dienaars om zich tegen de dwalingen in Zijn gemeente te verzetten (Tit. 1:11, Openb. 2:14, 20)²⁸.

Ten tweede slaagt niet iedere zaak van God. Uiteindelijk zal Gods wil zegevieren, maar voorlopig gebeuren er veel dingen buiten Gods wil om. Het is niet Gods wil dat iemand verloren zal gaan (2 Petr. 3:9), maar mensen gaan verloren omdat God ons de vrijheid van keuze heeft gegeven (Deut. 30:19)²⁹. Het is de wil van God dat wij genezen zullen zijn (Jes. 53:5; Matt. 8:17; 1 Petr. 2:24; 3 Joh. 2)³⁰, maar niet iedereen wordt genezen.

God haat het dat kinderen worden vermoord, maar toch worden ieder jaar miljoenen ongebornen kinderen gedood. We kunnen de passieve houding die Gamaliël aannam niet overnemen en geloven dat die dingen die niet naar de wil van God zijn zullen mislukken. We moeten opkomen voor wat recht is en tegenstand bieden aan wat verkeerd is.

*40 en na de apostelen voorgeroepen te hebben, lieten zij hen geselen en verboden hun te spreken in de naam van Jezus, en gaven hun de vrijheid.
41 Zij dan gingen uit de Raad weg, verblijd, dat zij verwaardigd waren ter wille van de naam smadelijk behandeld te zijn;*

Opmerking 3 bij Handelingen 5:41: Wat een geweldige houding! De discipelen gingen zozeer in God op dat ze niet stilstonden bij persoonlijk lijden. In plaats daarvan waren ze verheugd dat ze in hun getuigenis effectief genoeg waren geweest om dezelfde smaad te ondergaan die Jezus door de handen van deze mannen had ondergaan. Wat een grote eer om smaad te lijden omdat je geassocieerd wordt met Jezus! Jezus stierf voor ons. Het minste wat wij kunnen doen is voor Hem te leven, wat het ons ook mag kosten.

42 en zonder ophouden, iedere dag, leerden zij in de tempel en aan huis, en verkondigden het evangelie, dat de Christus Jezus is.

Eindnoten:

(Om in Word terug te gaan: zet de cursor vlak voor de eindnoot, klik rechts, kies "Ga naar eindnoot")

¹ 1 Kor. 12:8 Want aan de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te spreken, en aan de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest; 9 aan de een geloof door dezelfde Geest en aan de ander gaven van genezingen door die ene Geest; 10 aan de een werking van krachten, aan de ander profetie; aan de een het onderscheiden van geesten, en aan de ander allerlei tongen, en aan weer een ander vertolking van tongen.

² *En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk;*

Opmerking 5 bij Handelingen 2:44: Dit was een verbazingwekkende demonstratie van het werk van God in de levens van deze nieuwe bekeerlingen. Jezus had gezegd: "Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander" (Joh. 13:35). Om uit je eigen voorspoed te geven om anderen te helpen is een van de beste manieren om die liefde te laten zien (1 Joh. 3:17).

Het lijkt erop dat de gelovigen nog steeds hun huizen aanhielden vanwege het feit dat ze dagelijks bij elkaar aan huis kwamen (vers 46). Klaarblijkelijk duurde deze regeling ook slechts een bepaalde tijd. In de Schrift is geen aanwijzing dat dit soort gemeenschappelijk leven herhaald werd op andere plaatsen waar een groot aantal mensen tot Christus waren bekeerd. Eigenlijk hield Paulus een aantal jaren later een inzameling voor de arme heiligen in Jeruzalem (Rom. 15:26), wat impliceert dat dit gemeenschappelijke systeem ofwel mislukt was, of dat het werd losgelaten.

Dit delen was volkomen vrijwillig, wat op te maken is uit de verklaring van Petrus in Handelingen 5:4. Er zijn veel pogingen ondernomen om dit systeem van delen te herhalen, maar deze zijn allemaal mislukt of zullen mislukken, tenzij er een oprecht liefdeswerk is in het hart van de persoon die geeft. Tenzij het hart juist is, zal het geven niemand iets opleveren, geestelijk noch fysiek (1 Kor. 13:3). Daarom zou de nadruk moeten liggen op de hartsgesteldheid die deze vrijgevigheid voortbrengt en niet op de handeling zelf.

³ *Op het moment dat hij uit het water omhoog kwam, zag hij de hemel openscheuren en de Geest als een duif op zich neerdalen.*

Opmerking 2 bij Marc. 1:10: Alle drie personen van de Godheid worden in deze gebeurtenis manifest: (1) de stem van de Vader, (2) de Zoon in Zijn fysieke lichaam, en (3) de Heilige Geest in de vorm van een duif. Dit toont aan dat de drie personen van de Drie-eenheid verschillend van elkaar zijn, en toch openbaart de Schrift dat Zij één zijn (1 Joh. 5:7). Het Griekse woord voor "één" in 1 Joh. 5:7 is "heis" en betekent "één iemand met uitsluiting van anderen", evenals "tot één doel verenigd". Ditzelfde Griekse woord wordt gebruikt in 1 Timoteüs 2:5, waar het duidelijk meer betekent dan gelijkheid tot één doel.

De Drie-eenheid wordt voor het eerst in Genesis 1:26 genoemd, waar God zegt: "Laat ons ...". Eén God sprak in het meervoud. De Schrift heeft overvloedige verwijzingen naar de Vader als God (bijv. 1 Kor. 8:6). Jezus wordt God genoemd (Jes. 9:6; Joh. 1:1; 20:28; 1 Tim 3:16; Heb. 1:8). De Heilige Geest wordt God genoemd (Hand. 5:3-4). Toch staat in één van de grootste verklaringen in het Oude Testament, in Deuteronomium 6:4: "De Heer Onze God is één." We hebben niet drie Goden, maar één God, die duidelijk herkenbaar is als drie personen. Dit is een groot geheimenis waar we geen gepaste verklaring voor hebben. De Schrift onthult de waarheid van de Drie-eenheid maar doet geen poging om het te verklaren. We aanvaarden deze openbaring gewoon zoals hij is, totdat we alle dingen kennen, zoals we zelf gekend zijn (1 Kor. 13:12).

⁴ *Daarna vond Jezus hem in de tempel en zei tot hem: Zie, gij zijt gezond geworden; zondig niet meer, opdat u niet iets ergers overkome.*

Opmerking 8 bij Joh. 5:14: Terwijl Jezus dit zegt, toont Hij aan dat door zonde tragedie in ons leven komt. Hoewel het niet altijd onze persoonlijke zonden zijn die deze problemen teweeg brengen (Joh. 9:1-3) ligt altijd de zonde van iemand ten grondslag aan het probleem (bijvoorbeeld: Herodes die de kleine jongetjes doodde (Matt. 2:16). De kinderen en hun ouders haalden dit niet over zich heen door iets wat ze ook maar gedaan konden hebben. De oorzaak van deze massamoord was de angst die in het hart van Herodes woedde.)

Als onze persoonlijke zonden de oorzaak zijn, dan zijn er twee redenen waarom deze "slechtere dingen" over ons komen: (1) het oordeel van God over zonde (Lev. 26:15-16; Deut. 28:61; Ps. 66:18; 107:17-18; Jes. 13:11; 59:2; 64:7; Rom. 2:8; 6:23), of (2) satan en zijn machten die vrij zijn om vanwege de zonde in ons leven te werken (Spr. 5:22; Joh. 8:34; 10:10; Hand. 8:32; Rom. 6:16; 2 Tim. 2:26; 1 Petr. 5:8; 2 Petr. 2:19). Problemen, ziekten, enz. zijn nooit Gods zegen op ons (vgl. Deut. 28:1-14 met de verzen 15-68), of Gods methode om ons te corrigeren (Joh. 15:3; 2 Tim. 3:16).

De Nieuwtestamentische gelovige die wedergeboren is, zal niet onder dit bestraffend oordeel van God komen (Nah. 1:2; Rom. 5:9; 1 Tess. 1:10; 5:9). Jezus droeg dat oordeel, zodat wij het niet hoeven te dragen (Jes. 53:4-6,11; Rom. 5:8-10; 1 Kor. 15:3; Gal 3:13). Daarom is de reden dat zonde nog steeds de Nieuwtestamentische gelovige kan schaden, dat het satan vrijzet in ons leven te werken (Rom. 6:16).

⁵ *Nu gaat er een oordeel over deze wereld; nu zal de overste dezer wereld buitengeworpen worden.*

Opmerking 8 bij Joh. 12:31: Er zal nog een toekomstig oordeel komen waar de goddelozen gescheiden zullen worden van de rechtvaardigen en in de poel des vuurs zullen worden geworpen (zie opmerking 4 bij Marc. 3:29). Dit vers verwijst echter naar het feit dat de zonden van de wereld op Jezus gelegd zouden worden en dat Hij onze straf zou dragen (Rom. 6:23).

Jezus droeg Gods straf voor onze zonden en dus is er geen reden waarom wij er ook onder zouden moeten lijden. De prijs voor de zonde is al betaald door de enige die het volledig kon betalen en dat is Jezus. Het enige wat Jezus van ons vraagt is om Zijn verlossing tot de onze te maken en in Hem te geloven als onze Heer (Rom. 10:9).

⁶ Matt. 13:38 de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk; 39 het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel.

⁷ Hebr. 12:5 en gij hebt de vermaning vergeten, die tot u als tot zonen spreekt: Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren niet gering, en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt, 6 want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt. 7 Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: God behandelt u als zonen. Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt? 8 Blijft gij echter vrij van de tuchtiging, welke allen ondergaan hebben, dan zijt gij bastaards, en geen zonen.

⁸ *Hij antwoordde en zei: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen;*

Opmerking 1 bij Matt. 13:37: Jezus geeft een zeer duidelijke uitleg van deze gelijkenis. Satan heeft stiekem een aantal van zijn volgelingen in de gemeente geplaatst met als doel om de invloed van de gemeente te dwarsbomen. Dit is een effectievere strategie gebleken dan rechtstreekse tegenstand. Vervolging leidt tot het scheiden van de schapen van de bokken (vgl. Matt. 25:31-33 met opmerking 6 bij Luc. 8:14).

Deze "wolven in schaapskleren" (Matt. 7:14; 10:16; Hand. 20:29) zijn zeer schadelijk voor het lichaam van Christus. Jezus waarschuwt ons echter om dit onkruid niet uit te trekken (verzen 28-29), vooral niet omdat het niet altijd mogelijk is om het hart van andere mensen te onderscheiden. In een poging om dit onkruid te vernietigen zouden we misschien "een dezer kleinen" (Matt. 18:6) kwaad berokkenen en kunnen veroorzaken dat zijn geloofsbelijdenis gaat wankelen.

Voor ons eigen bestwil is het evenwel belangrijk om ons er bewust van te zijn dat de kinderen van de boze tussen de ware gelovigen zijn geplaatst. We moeten erg voorzichtig zijn om iemand die belijdt dat hij een Christen is in een gezagspositie te plaatsen (1 Tim. 3:10). Onze beste verdediging is om het Woord van God onverdund te prediken. Valse broeders (2 Kor. 11:26; Gal. 2:4) zullen de gezonde leer niet kunnen verdragen (2 Tim. 4:3). Ze moeten weggaan als het Woord, dat scherper is dan enig tweesnijdend zwaard (Heb. 4:12) de gedachten en de bedoelingen van het hart gaat blootleggen (1 Joh. 2:19).

Dan zijn er echter ook nog degenen die misleid zijn en niet inzien dat ze niet wedergeboren zijn. Ze zullen in de gemeente blijven tot het einde van deze wereld (Matt. 7:21-23; 13:47-50; zie opmerking 1 bij Matt. 13:31 en opmerking 1 bij Matt. 13:33). Bij de tweede komst van Christus zal Jezus zijn engelen uitzenden om al dit onkruid uit Zijn ware gemeente te verzamelen (Matt. 13:41) en ze in vurige oven te werpen (Matt. 13:42).

⁹ Hand. 2:46 en voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten,

Hand. 4:24 En toen dezen het hoorden, verhieven zij eenparig hun stem tot God en zeiden: Gij, Here, zijt het, die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is; 32 En de menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel, en ook niet één zei, dat iets van hetgeen hij bezat zijn persoonlijk eigendom was, doch zij hadden alles gemeenschappelijk.

¹⁰ *Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.*

Opmerking 4 bij Joh. 3:36: In de toekomstige tijd zal God Zijn toorn over de hele aarde uitstorten (voorbeelden: Openb. 6:17; 11:18; 14:19; 15:1,7; 16:1,19; en 19:15). In deze tijd is Jezus echter niet gekomen om de mensen te veroordelen, maar om ze genade en waarheid te brengen (Joh. 1:14; 3:17). Degenen die niet in de Zoon geloven zijn op dit ogenblik onder de toorn van de Oudtestamentische wet (Joh. 5:45; Rom. 4:15; Gal. 3:10), en tenzij zij zich bekeren, zullen ze voor eeuwig lijden onder de toorn van God (Rom. 2:6-9; Openb. 20:13-15).

¹¹ *Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, maar de lastering van de Geest (SV: tegen de Geest) zal niet vergeven worden.*

Opmerking 1 bij Matt. 12:31: Behalve de volkomen verwerping van redding is de lastering tegen de Heilige Geest de enige andere onvergeeflijke zonde waar in het Nieuwe Testament over gesproken wordt. Het feit dat Jezus onherroepelijk diegenen veroordeelt die de Heilige Geest lasteren is een nadere bevestiging van de goddelijkheid van de Heilige Geest en de leer van de Drie-eenheid (zie opmerking 2 bij Marc. 1:10).

Het woord "lasteren" betekent "kwaad spreken van, belasteren, zwartmaken of beschimpen". In de context zegt Jezus dat het lasteren tegen de Heilige Geest is om het werk van de Heilige Geest aan de duivel toe te schrijven (Marc. 3:30). Veel mensen in de Bijbel hebben dit gedaan, waaronder Saulus, die later de apostel Paulus werd. In 1 Timoteüs 1:13 zien we echter dat Paulus zei dat hij genade had gekregen voor zijn lasteren omdat hij het "in zijn onwetendheid, uit ongelof" had gedaan (1 Tim. 1:13). Daarom moet de laster tegen de Heilige Geest waar Jezus voor waarschuwt het opzettelijk beschimpen van de Heilige Geest zijn, in het volle bewustzijn van wat je doet.

Dit is vergelijkbaar met Hebréeën 6:4-6 waar de kenmerken worden genoemd van iemand die uit de genade kan vallen. Dit tekstgedeelte laat ons zien dat alleen een volwassen Christen zich aan iets dergelijks kan overgeven. Bij laster tegen de Heilige Geest is het dus zo dat haastige verklaringen die door iemand die niet weet wat hij doet uit onwetendheid of ongelof tegen de Heilige Geest worden uitgesproken, vergeven kunnen worden.

Uit menselijk oogpunt gezien kan er geen duidelijke lijn getrokken worden wanneer iemand verantwoordelijk kan worden gehouden voor laster en een onvergeeflijke zonde heeft begaan. We kunnen ervan verzekerd zijn dat God het hart van ieder mens kent en dat Hij hierover een rechtvaardig oordeel zal vellen. Gods Woord laat ons echter zien dat als iemand God verwerpt, God hem zal overgeven aan een verwerpelijk denken (Rom. 1:28). Daarom heeft iedereen die voor overtuiging vatbaar is en er berouw van heeft dat hij misschien de Heilige Geest heeft gelasterd nog niet het punt bereikt dat het onvergeeflijk is, want anders zou het hem niet kunnen schelen.

¹² *Wie echter die wil niet heeft gekend en dingen heeft gedaan, die slagen verdienen, zal er weinige ontvangen. Van een ieder, wie veel gegeven is, zal veel geëist worden, en aan wie veel is toevertrouwd, van hem zal des te meer worden gevraagd.*

Opmerking 5 bij Luc. 12:48: Dit vers is één van de duidelijkste aanwijzingen in de Schrift over de verschillende maten van Gods oordeel naar gelang van de kennis van de persoon die de zonde heeft begaan. Het gehele hoofdstuk Leviticus 4 gaat over de zonden die in onwetendheid zijn begaan. Jezus zegt in Johannes 9:41: "Indien gij blind waart, zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; daarom blijft uw zonde." In Romeinen 5:13 staat: "Maar zonde wordt niet toegerekend als er geen wet is." Paulus zegt in 1 Timoteüs 1:13 dat hij genade had verkregen omdat hij "in onwetendheid en in ongelof" had gezondigd. De zonde waar hij over sprak was laster tegen de Heilige Geest, waarover Jezus had geleerd dat dit onvergeeflijk is (Matt. 12:31, Marc. 3:20-30, zie opmerking 1 bij Matt. 12:31). Hieruit kunnen we zien dat in het geval van Paulus onwetendheid hem het recht gaf op een tweede kans. Als hij was doorgedaan met de laster nadat hij de waarheid had gezien (Hand. 9:5) dan zou hij vast en zeker de prijs hebben moeten betalen. Dat wil niet zeggen dat iemand die geen volledige openbaring van Gods wil heeft, maar kan doen wat hij wil zonder dat hij daarvoor schuldig wordt gehouden. Leviticus 5:17 maakt duidelijk dat iemand, ook al zondigt hij uit onwetendheid, nog steeds schuldig is. Romeinen 1:18-20 openbaart dat er bij ieder mens een intuïtieve kennis is van Gods wil zodat zij kunnen weten dat er een God is. In ditzelfde hoofdstuk wordt verder uitgelegd dat mensen de waarheid hebben verworpen en veranderd (verzen 21-32), maar dat God die heeft gegeven en dat er geen verontschuldiging voor hen is (vers 20).

Psalm 19:1-4 zegt dat de schepping de heerlijkheid van God predikt en Zijn bestaan bewijst. Daarom zal iedereen voor de rechterstoel van God verschijnen. Er zullen echter verschillende soorten straffen zijn die overeenstemmen met de kennis die iemand heeft. "Wij weten echter, dat het oordeel Gods onpartijdig gaat over hen, die zulke dingen bedrijven"(Rom. 2:2).

¹³ Hand. 4:30 doordat Gij uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de naam van uw heilige knecht Jezus.

¹⁴ *Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.*

Opmerking 3 bij Joh. 13:35: Jezus zei niet dat alle mensen zouden weten dat wij Zijn discipelen zijn door onze leerstellingen, onze kerkelijke plechtigheden, onze afkeer van zonde, of zelfs door de manier waarop wij onze liefde voor God tot uiting brengen. Hij zei heel duidelijk dat de liefde die wij voor elkaar hebben een kenmerk zou zijn waardoor de wereld zou weten dat wij Zijn volgelingen zijn.

Diezelfde nacht bad de Heer tot Zijn Vader en gebruikte Hij deze zelfde gedachtegang terwijl Hij zei: "opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt" (Joh. 17:21). De enige manier waarop het lichaam van Christus één zal zijn zoals de Vader en Jezus Eén zijn, is door Gods soort liefde.

Eenheid tussen gelovigen kan alleen maar tot stand komen door een waarachtige Goddelijke liefde. Het is volgens Jezus het belangrijkste middel dat de gemeente ooit zal hebben om te kunnen evangeliseren. Het is dus niet zo verwonderlijk dat satan de gelovigen tegen elkaar heeft opgezet. We besteden per jaar miljoenen dollars aan evangelisatie via televisie, radio, conferenties en campagnes en toch is de wereld nog niet tot het evangelie bekeerd, omdat het lichaam van Christus niet in liefde is verenigd.

De vroege kerk had geen massaal georganiseerde structuur zoals we die tegenwoordig zien, of de mogelijkheid om in slechts een paar uur overal naar toe te kunnen reizen. Ze kwamen, in verhouding niet bij ons in de buurt om zoveel geld uit te geven om het evangelie te verspreiden. En toch zeiden de ongelovigen van Tessalonica over Paulus en zijn metgezellen "Dezen, die de wereld in opschudding gebracht hebben, zijn ook hier gekomen"(Hand. 17:6). In minder dan dertig jaar hadden ze de bestaande wereld het evangelie gebracht.

Voordat wij ooit de grote opdracht van Matteüs 28:19-20 kunnen vervullen, moet er een opwekking van liefde in de gemeente zijn waar leerstelling en plechtigheid op de achtergrond worden geplaatst ten gunste van liefde voor elkaar.

¹⁵ *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader.*

Opmerking 17 bij Joh. 14:12: Deze tekst maakt het heel duidelijk dat het Gods plan is om dezelfde wonderbaarlijke daden door gelovigen te doen als Hij door Jezus deed. De enige reden waarom we tegenwoordig niet meer wonderen zien, is niet omdat God ze niet wil doen, maar veeleer omdat maar weinigen geloven.

Door degenen die wel geloven geneest God vandaag de dag nog net zo de zieken, wekt de fysieke doden weer tot fysiek leven, drijft demonen uit, en neemt controle over de natuurelementen zoals Hij door Jezus en de apostelen deed in de tijd van de Bijbel. De Schrift zal nooit passen in een theologie die leert dat wonderen niet meer voor de tegenwoordige tijd zijn.

Opmerking 18 bij Joh. 14:12: Sommige mensen hebben geprobeerd de onmiskenbare leer over wonderen die in dit vers staat te vermijden door de aandacht te richten op de verklaring van Jezus dat we grotere dingen zullen doen dan Hij. Ze zeggen dat de prediking van het evangelie via radio, televisie en de gedrukte media de grotere werken zijn, omdat ze meer mensen bereiken dan Jezus ooit gedaan heeft.

Zelfs al zouden dat de grotere werken zijn waar Jezus naar verwees, dan zou dat de verklaring van Jezus in dezelfde zin niet kunnen ontkrachten dat wij dezelfde werken zouden doen die Hij deed. Dit vers maakt het duidelijk dat zolang er gelovigen zijn, dezelfde wonderbaarlijke kracht die volgens het Woord door Jezus werkte ook zal werken door diegenen die geloven. Als wij de wonderbaarlijke kracht van God niet in ons leven zien, ligt dat aan ons en niet aan God.

Opmerking 19 bij Joh. 14:12: Er zijn speciale bedieningsgaven van de Geest (1 Kor. 12:8-10), zoals de gave van de werking van krachten, die alleen sommige mensen bezitten. Maar dit vers verklaart dat iedere gelovige dezelfde wonderen kan doen die Jezus deed en zelfs grotere. Daarom hebben individuele personen misschien niet de bediening van wonderen, maar ze kunnen ze, door hun eigen geloof, in hun leven zien werken als ze het nodig hebben.

¹⁶ *doordat Gij uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de naam van uw heilige knecht Jezus.*

Opmerking 4 bij Handelingen 4:30: Merk op hoe deze discipelen de Heer vroegen om door hen het Woord te spreken. Het was door het verrichten van wonderen. Het hoort bij de prediking van het Woord dat er wonderen gebeuren. Degenen die het spreken van het Woord scheiden van de werken van het Woord volgen niet het voorbeeld van het Nieuwe Testament. Het antwoord van de Heer op dit gebed is zichtbaar in Handelingen 5:12 waar door de handen van de apostelen vele tekenen en wonderen onder het volk gebeurden en in Handelingen 5:14 staat wat daarvan het resultaat is, nl. dat er tal van gelovigen werden toegevoegd.

¹⁷ Ex. 4:17 En deze staf, waarmee gij de tekenen moet doen, moet gij in uw hand nemen.

Ex. 15:25a En hij riep luide tot de HERE, en de HERE wees hem een stuk hout; hij wierp het in het water; toen werd het water zoet.

Num. 21:9 Toen maakte Mozes een koperen slang en plaatste die op een staak; en wie, wanneer een slang hem gebeten had, op de koperen slang de blik richtte, bleef in leven.

2 Kon. 2:20-21 Toen zei hij: Haalt mij een nieuwe schotel en doet er zout in. Zij haalden hem er een. Daarop ging hij naar de waterwel, wierp het zout daarin en zei: Zo zegt de HERE: Ik maak dit water gezond; daaruit zal geen dood of misgeboorte meer voortkomen.

2 Kon. 4:41 Doch hij zei: Haal dan meel. En hij wierp het in de pot en zei: Schep op voor het volk, opdat zij eten. Toen was er niets kwaads meer in de pot.

2 Kon. 6:6 Maar de man Gods zei: Waar is het gevallen? En toen hij hem de plaats gewezen had, sneed hij een stuk hout af, wierp het daarheen en deed het ijzer bovendrijven.

2 Kon. 20:7 Jesaja nu zei: Neemt een vijgenkoek. Zij namen die en legden hem op de zweer. Toen genas hij.

¹⁸ Marc. 5:28 Want zij zei: Indien ik slechts zijn klederen kan aanraken, zal ik behouden zijn.

Joh. 9:6-7 Na dit gezegd te hebben, spuwde Hij op de grond en maakte slijk van dit speeksel en Hij legde hem het slijk op de ogen, en zei tot hem: Ga heen, was u in het badwater Siloam, hetgeen vertaald wordt door: uitgezonden. Hij dan ging heen, wies zich en kwam ziende terug.

Hand. 19:11-12 En God deed buitengewone krachten door de handen van Paulus, zodat ook zweetdoeken of gordeldoeken van zijn lichaam aan de zieken gebracht werden en hun kwalen van hen weken en de boze geesten uitvoeren.

¹⁹ 2 Kon. 18:4 Hij verwijderde de offerhoogten, verbrijzelde de gewijde stenen en hieuw de gewijde palen om; ook sloeg hij de koperen slang stuk, die Mozes gemaakt had, omdat tot op die tijd de Israëlieten daaraan plachten te offeren. En men noemde haar Nechustan.

²⁰ *Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken.*

Opmerking 10 bij Marc. 16:17: Sommige mensen hebben geprobeerd zich te onttrekken aan deze verzen door te zeggen dat ze niet in de oudste manuscripten werden gevonden. De enige reden waarom mensen deze Schriftplaatsen willen wegredeneren is dat hun leven er niet mee overeenstemt. In plaats van zichzelf te veranderen, zouden ze liever de Schrift willen veranderen.

We hebben tegenwoordig nog steeds hetzelfde gezegd dat Jezus aan Zijn discipelen gaf om demonen uit te drijven. Het spreken in tongen is nog steeds een bovennatuurlijke gave aan iedere gelovige die het wil ontvangen. Er wordt nog steeds van ons verwacht dat we over de duivel zegevieren, en als een ware gelovige zijn handen op de zieken legt, zullen ze genezen worden. Jezus Christus is gisteren, heden en voor eeuwig dezelfde (Heb. 13:8).

²¹ "Zelos" (Strong 2205): Joh. 2:17; Hand. 5:17; 13:45; Rom. 10:2, 19; 11:11; 13:13; 1 Kor. 3:3; 10:22; 2 Kor. 7:11; 9:2; 11:2; 12:20; Gal. 5:20; Fil. 3:6; Kol. 4:13; Jac. 3:14; 3:16.

²² Zodhiates: "Lexical aids to the N.T." Dr. Spiros Zodhiates (geb. 1922) is een Grieks-Amerikaanse Bijbelgeleerde.

²³ SV: Door hovaardigheid maakt men niet dan gekijf; NBV: Betweters maken ruzie; KJV: Only by pride cometh contention – Alleen door trots komt twist (of strijd).

²⁴ *[Toen Hij des morgens vroeg op de eerste dag der week opgestaan was, verscheen Hij eerst aan Maria van Magdala, van wie Hij zeven boze geesten uitgedreven had.*

Opmerking 1 bij Marc. 16:9: Zelfs op de manier waarop Jezus Zijn opstanding kenbaar maakte, handelde Hij anders dan de meesten van ons gedaan zouden hebben. In plaats van dat Hij verscheen aan een aantal belangrijke mensen die Hem hadden bespot, zoals Pilatus, Herodes of de hogepriesters, koos Jezus ervoor om Zichzelf aan Maria van Magdala te vertonen, een vrouw die door demonen bezeten was geweest maar die door Zijn bediening was bevrijd.

In de Schrift is er geen verslag van dat Jezus na Zijn opstanding aan iemand anders verscheen dan alleen aan degenen die voor Zijn kruisiging al in Hem hadden geloofd.

²⁵ Heb. 11:6a maar zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn.
2 Kor. 5:7 want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen.

²⁶ Fil. 1:12 Ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen mij wedervaren is veeleer tot bevordering van de evangelieprediking heeft gestrekt. 13 Daardoor toch is aan het gehele hof en aan al de overigen duidelijk geworden, dat ik in gevangenschap ben om Christus' wil, 14 en het merendeel der broeders in de Here heeft door mijn gevangenschap vertrouwen gekregen om met des te meer moed onbevreesd het woord Gods te spreken.

²⁷ *Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tot hen: Beslist zelf, of het recht is voor God, meer aan u dan aan God gehoor te geven;*

Opmerking 3 bij Handelingen 4:19: Sommige mensen hebben per abuis de verklaring van Petrus in 1 Petrus 2:13-17 over het onderwerpen aan menselijke instellingen op zo'n manier toegepast dat in deze gebeurtenis Petrus inbreuk zou maken op zijn eigen onderwijs. Wat Petrus en Johannes hier echter doen verheldert de ware betekenis van de latere verklaringen van Petrus.

Er is een verschil tussen onderwerping en gehoorzaamheid. Petrus en Johannes gehoorzaamden geen enkel bevel dat tegen Gods wetten inging, maar zij onderwierpen zich aan het gezag van deze Joodse oversten. Wij hoeven nooit iemand of wat voor wet dan ook te gehoorzamen als wij daardoor ongehoorzaam zijn aan God. Petrus vroeg deze oversten om voor zichzelf te beslissen of het recht was, omdat hij wist dat

zelfs deze corrupte oversten niet konden verwachten dat de discipelen hun bevelen zouden volgen als het in strijd was met een rechtstreeks bevel van God.

²⁸ Tit. 1:11 Men moet hun de mond snoeren, daar zij gehele gezinnen ondersteboven keren en, om oneerlijke winst te maken, onbehoorlijke dingen leren.

Openb. 2:14 Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren.

20 Maar Ik heb tegen u, dat gij de vrouw Izebel laat begaan, die zegt, dat zij een profetes is, en zij leert en verleidt mijn knechten om te hoereren en afgodenoffers te eten.

²⁹ 2 Petr. 3:9 De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.

Deut. 30:19 Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht.

³⁰ Jes. 53:5 Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden.

Matt. 8:17 opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja, toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.

1 Petr. 2:24 die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen.

3 Joh. 2 Geliefde, ik bid, dat het u in alles wèl ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wèl gaat. Geliefde broeder, ik hoop dat het u in alle opzichten goed gaat en dat u gezond bent.